

MARGUS ÖÖPIK

07. 03. 1956 – 16. 12. 2009

Advendiaeg oli meile väga eriline aeg, sest me ei tähistanud sel ajal mitte ainult Kristuslapse sünni, vaid ka Marguse hinge sünni vaimsesse maailma. Margus lahkus haiglas just umbes sellele ajal, kui meie parajasti jõulunäidendi proovis tema Christuse osatäitmise juurde jõudsime. Ta sai seda osa veel koos meiega paaril korral harjutada, enne kui haigeks jäi.

Margus elas koos meiega Pahklas 13 aastat. Enne seda elas ta Valklas ja Imastus. Ta õppis ka Tallinnas Tondi erikoolis mõned aastad. Ja need laulud, mida ta kunagi ei unustanud, sai ta selgeks juba lasteaias.

Pahklas elas Margus alguses Tobiase majas, kus perenaiseks oli tol ajal Tiia. Kuna ta saabus täpselt Tiia sünnipäevaks, siis jäi ta alati Tiia “sünnipäeva kingituseks”. Kuna Tobiase majas toimus palju muudatusi, kolis ta 2005. aastal Comeniuse majja, kus mina olin perenaiseks. Kui Tamme maja 2006 aastal valmis sai, tuli ta koos meiega sinna elama.

Tema esimeseks tööks Pahklas oli õunte sorteerimine ja ettevalmistamine

mahla valmistamiseks. Töö tegemise ajal rääkis ta meile lugusid oma elust.

Hiljem kraasis ta kudumistöokojas villa, siis saabus aeg, kui ta hakkas eelistama puutööd, puude lõhkumist ja riita ladumist, selleks et meil alati soe oleks.

Aga ühel päeval viskas ta oma kirve minema ja tuli küünlatöökotta. Seal sulatas ta küünlaid ja joonistas väikeseid pilte küünlakarpidele. Kunagi ei olnud igav, kui tema oli töökojas.

Siis saabus aeg, kui ta enam tööd teha ei tahtnud ja ainult istus Vikerkaare majas, oodates kohvipausi, et juua tass või kaks oma lemmikjooki kohvi. Talle meeldis ka lihtsalt vaadata, mida teised teevad.

Mõned nädalad enne oma surma hakkas ta äkki jälle küünlatöokojas tööle. Ja hakkas jälle pilte joonistama. Aga “kohustuslik” aed koos majaga tema piltidel jäi ära, maja muutus väiksemaks ja väiksemaks ja lilled kasvasid suuremaks ja suuremaks.

Margus rääkis meile juba umbes kaks aastat, et ta lahkub varsti meie juurest. Proovisimegi talle juba teist kohta otsima asuda, kuna tema eest hoolitsemine hakkas meile aina raskemaks muutuma, kuid see otsing ei olnud väga edukas. Aga ta leidis selle parema koha endale ise.

Margus rääkis ka vahel ise surmast ja otsustas, et ta tahab põletusmatust. See oli enne, kui ta haigeks jäi. Margus rääkis mulle ka täpselt aasta enne kui see juhtus, et tema isa on surnud. Margus ei olnud ka kunagi nõus tulema meie vanasse küünlatöökotta. Ta oli kategooriliselt

sinna sisenemise vastu. Kas ta teadis, mis juhtub selle töökojaga? (Küünlatöökoda põles maha 1998. aastal).

Ühel õhtul oktoobri lõpus ütles ta mulle, et ma pean sõitma järgmisel päeval Saksamaale, aga ma ei saanud aru, mis ta sellega öelda tahab. Järgmisel hommikul saingi ma telefonikõne, et mu isa on surnud ja ma pean samal päeval Saksamaale sõitma.

Kui Margus oma kitarri ära pani ja enam laulda ega muusikat kuulata ei tahtnud, olin ma mures ja tundsin, et ta hakkab vaikselt valmistuma lahkumiseks.

Kui ta oli voodis haige, oli ta veendunud, et ei vaja enam sooje riideid ja keeldus patjadest, mis oleksid tema olemise paremaks teinud. Kui me talle juua pakkusime, küsis ta ainult "Miks te seda teete, mul ei ole seda vaja." Ta teadis paremini, kui meie, kuhu ja millal ta otsustas minna.

Margus, ma olen väga tänulik kõigi nende õppetundide eest, mis Sa mulle andsid. Muusikatundide ajal, kui ma mõtlesin, et saan Sulle midagi õpetada, olid tegelikult Sina see, kes õpetas mulle laule, mida ma veel ei tundnud. Ma olen väga tänulik nende paljude joonistuste eest ja käsitsi kirjutatud raamatute eest, mis Sa mulle kinkisid ja ma ei unusta kunagi Sinu laulmisi meie kõigi sünnipäevadel Pahklas ja kontsertidel ja külakoosolekutel. Aga samuti ka Sinu laulmisi Su oma toas, mis andis majale erilise meeleolu. Nüüd on Tamme majas väga vaikseks jäänud.

Katarina

Vabatahtlikud, kaastöötajad ja sõbrad saatsid meile lohutusõnu ja meenutasid nendes Margust. Mõned neist kirjadest on ära toodud ka siin, sest need iseloomustavad hästi seda, kes Margus tõeliselt oli:

Ma ei suuda unustada häid aegu, mis ma veetsin koos Margusega, eriti kui me käisime koos ujumas või tantsisime koos, tema õnnelikku naerunägu, tema ehedat kunsti ja palju palju muud...

Ta oli tõesti hea sõber ja ma tunnen temast puudust. Ja ma olen kindel, et Margus on juba ingel taevas...

Pierre

*

Mul oli tõesti väga väga kahju, kui ma kuulsin Marguse surmast. Perrine ütles, et ta oli väga rõõmsameelne mõned nädalad enne seda, kui ta haigeks jäi ja seda on hea teada. Ma arvan, et tema vaim jättis tema kannatava keha ja meele ja leidis ilusa tee, aga mul on väga väga kahju, et ma ei näe

teda enam kunagi.

Mõtlen teie kõigi peale külas,

Rosie

*

Kallis Katarina;

...Ma loodan, et ta tunneb ennast nüüd paremini teises maailmas. Minu nägemuses lõhub Margus puid, jalutab õues ringi...

Nolwenn

*

Kallis Katarina,

... Kui Margus otsustas lennata tähtede juurde, siis tähendab, et see oli õige aeg. Ma loodan, et seal üleval vaatab ta kõigi meie peale...

Louise

*

Kallis Katarina,

Aitäh, et sa sellest mulle rääkisid. Margus suri nende kolme päeva jooksul, mil Kaspar Hauserit pussitati ja ta suri 17. detsembril. Inimesed, kes surevad sellel ajal, öeldakse olevat temaga seotud. Mulle tundub, et Margus oli ka ja ma loodan, et see oli talle õige asi...

See oli väga eriline advendiaeg teile, kuna Margusel oli selles eriline osa.

Armastusega,

David

*

Tere kõigile Pahklas!

...Ma mäletan teda alati, nii nagu ta oli... joonistas pilte küünlatöökojas, korjas taimi tee jaoks, mängis meiega vahel jalgpalli või mängis oma kitarri külakoosolekul... ja naeris väga kõvasti, kui midagi talle nalja tegi...

Veronika

*

Kallis Katarina ja külarahvas,

Avaldan teile oma kaastunnet Marguse lahkumise puhul.

Lahkus tähelepanuväärne isiksus teie keskel.

Saskia

*

Tere Pahkla,

...Ma mäletan kõike, mida me koos tegime, aega, mida me koos Margusega veetsime, siis kui tal oli hea tuju ja samuti ka siis, kui tal oli paha tuju. Ja praegu olen ma väga õnnelik ja uhke, et ma sain teda tundma õppida, kui me temaga ühe aasta koos Comeniuse majas elasime. Ma õppisin temalt väga palju. Nüüd on ainult kahju, et ma teda enam viimast korda ei näinud, et kuulda teda viimast korda laulmas...aga mul on mälestused ja see on suur kingitus, et me saime koos temaga elada. Ma tõesti tahaks teda väga tänada ja usun et temaga on praegu kõik hästi... Kohtumiseni Margus!!!...

David (Kuningas Taavi)

*

Kallid Pahkla inimesed,

...Margus oli üks minu esimestest ja parimatest eesti keele õpetajatest ja mul on palju ilusaid mälestusi temast. Näiteks, kuidas me mu esimesel päeval Pahklas koos Astridi, Marguse ja väikese Tiinaga Männi maja aeda läksime, et seal marju korjata, kuidas ma peaaegu iga päev suvel temaga suures aias töötasin ja kuidas ma peaaegu iga päev talvel temaga Männi majja läksin. Ja mäletan muidugi ka, kuidas ta näiteks sünnipäevadel laulis ja kuidas ta tõi minu sünnipäeval metsast lilli Comeniuse maja kööki... Kui me koos suures aias töötasime, rääkis ta peaaegu iga päev oma emast "kes magab mulla all ja vaatab taevast, mida Margus teeb". See oli nii armas. Nüüd elab Margus seal, kus ta ema juba kaua oodanud on. Kui käisin eelmisel suvel Pahklas, mulle tundis, et osa Marguse hingest oli juba taevas...Olen väga rõõmus, et käisin sel suvel veel kord Pahklas, kus kohtusin Margusega viimast korda.

Tervitusega,

Miriam

*

Kallis Pahkla kogukond,

...Meile oli Margus ikka kindel osa Pahklast, kes elas meie südames hea sõbrana. Sellepärast oleme kurvad, et ta enam ei ole meie keskel. Aga me tunneme, et ta elab hästi seal, kus ta nüüd on. Mina kujutan ette, kuidas ta istub päikesepaistelisel päeval aasal puu all lillede keskel ja mängib kitarril või joonistab pilte. Tema taga seisab maja, tugevate värvidega värvitud, mille korstnast tõuseb suitsu. Meie oleme rõõmsad, et teie olite viimastel aastatel hea kodu temale...

Tina ja Mihkel

*

Tere kallis Pahkla rahvas,

....mäletame Margust igavesti tema sõbralikkuse ja lahkuse poolest, millega ta meid alati tervitas, kui Pahklasse tulime.

Mälestades Kairi ja Malle Lekk

* * *

Sellest ajast, kui mina olin Tobiase majas perenaine, kirjutasin üles paar naljasalmi Marguselt: talle meeldis mind naerma ajada ning ta teadis täpselt, millega seda teha.

*Ants tegi pulka rehale
ja ajas konna vihale.
Konn hambad
rehavarde löi
ning rehapulgad
ära sõi.*

*Päike paistab
niikui roos,
siidivennad jälle koos.*

Margus oli inimene, kes tunnetas teiste seesmist meeleolu, võttis selle üle ja andis siis omanikule tagasi. Minu juuresolekul ütles ta teistele tihti: „Laske Merle rahun olla!” See oli paikapidav, sest rahulik suhtlemine on minu üks tähtsamatest põhimõtetest.

Kord keeldus Margus kategooriliselt minuga koos Kohilasse arsti juurde sõitmast ja tahtis sõita Pierriga. Omavahelises vestluses selgus, et ta tunnetas ära, et ma olin väga väsinud ning ei tahtnud mind rohkem väsitada. Kui ma olin talle selgitanud, et mulle väga meeldib sõita koos temaga ja see ei väsitaks mind üldse vaid pakuks suurt rõõmu, oli probleem lahendatud. Sest teistele rõõmu valmistamine oli Margusele väga oluline. Ta joonistas pilte ning kinkis neid inimestele, et neile rõõmu valmistada. Vahel kinkis ta mõne ilusa põllulille, kevadel sinililli – ja see oli nii ilus.

Olen väga tänulik, et mul oli võimalus Margust lähemalt tundma õppida ning koos temaga Tobiases elada – ta oli südamlilik ja tore inimene.

Merle

Margus tuli 1996 a. oktoobris, täpselt Tiia sünnipäevaks. Ta oli siis Tiia sünnipäevakingitus. Ma mäletan, kuidas Margus vedas väikest Tiinat soome kelguga Männi maja kudumistöökotta. Seal ta kraasis lambavilla. See oligi tema töö. Me lõhkusime temaga koos küttepuid. Margusel oli hea lauluhääl, nagu laululinnul, meie ööbikul. Ta laulis alati oma toas, üksinda omaette.

Jevgeni

Kui ma 1999 a. siia tulin, võtsid Gabriele ja Margus mind Tobiase majas vastu. Laupäeviti tegi Margus piibliõhtuks kukleid. Ta rääkis minule ka oma muljeid. Koos Antsuga tegi ta puutööd. Mina ladusin koos temaga puid riita. Viimased aastad elasin jälle Margusega koos, aga nüüd Tamme majas. Sa olid mulle väga hea kaaslane.

Kaarel

Kallid sõbrad,

tundub keeruline rääkida kevadest, kui akna taga on suured lumehanged ja öösel - 15 kraadi külma. Lindude laul, särav päikesevalgus ja vesi, mis mööda katust alla tilgub, on ainsad märgid, mis näitavad, et kevad võib-olla varsti ikkagi saabub.

Meile tundub nagu ärkaksime aeglaselt üles talveunest. See oli tõeliselt uhke talv suure lumega. Nägime, kuidas Jupiter, Marss, Saturn ja Kuu koos taevas tantsu löid ja praegu on edelas varakult nähtavad Orion koos Siiriusega.

Vaatamata kõigele alustas Michael Comeniuse majas esimeste seemnete külvamist karpidesse ja küünlatöökoja meeskond arvab, et lõpetab varsti töö töökojas, kuna kõik tühjad kastid on täis saamas. Ants tegi talve jooksul nii palju vaipu, et ta lõim lõppes otsa ja ta ootab nüüd, et saaks jälle uusi küttepuid tegema hakata.

Just enne jõule lahkus meie seast Margus. Jaanuaris aga tuli meile elama Maarjo Viljandist. Ta tutvustab ennast ka ise selles lehes. Ka meie teistest ettevõtmistest saab siit lehest lugeda.

Kuna me ei tee enam koostööd Euroopa Vabatahtliku Teenistusega, oleme me väga huvitatud vabatahtlikest, kes sooviksid meie juurde tulla aastaks või kauemaks. Kui sa tahad tulla ise või kui sa tead kedagi, kes tahaks saada seda erilist kogemust Pahklas elades, palun võta meiega ühendust.

Soovin teile linnulaulust rõkkavat kevadet,

Katarina

Jõulupidu Raplas

9. detsembril olime kutsutud Raplasse jõulupeole koos Katikodu ja Vahtra keskusega. Alguses olid sõnavõttud, siis esinesid vahtralased grupitantsuga. Teisena esinesime meie kontsertiga, mängisime orkestriga mõned jõululaulud ja laulsime ka teistega koos. Lõpuks esines Katikodu Kiisu näitemänguga.

Märjamaa rahvatantsijad esinesid ka väga ilusti. Lõpuks tuli jõuluvana ja kõik said kommi, muidugi pidime enne salmi või lauluga esinema.

Söömine oli ka ja peale tantsimist pakkusid nad ka suurt torti. Pidus kestis päris kaua, umbes kell 23.00 sõitsime koju.

Malle

Hageri Kultuurimajas

17. jaanuaril käisime Hageri kultuurimajas kõhutantsu vaatamas. Sõitsime auto ja bussiga. Kohtusime Katikoduga. Mulle meeldis....

Seal tantsiti ka koos madudega. Siis me tulime kõik Pahklasse tagasi. Oli ilus päev. Samal päeval tuli Katarina Venemaalt tagasi.

Kersti K.

Inge sünnipäev

Kaarel räägib

Siin Pahklas teeme palju tööd: Teen küünlaid ja viskan küttepuid traktori kärusse, et katlamajadesse viia. Jevgeniga koos tassisime briketti majadesse. Võtsime kelgu abiks ja viisime Tobiase majast briketid Helle majja. Ma pesen ka Tamme majas nõusid.

Kogu aeg sajab lund maha. Siis Kalju võtab kopa ja lükkab teed lahti.

Esmaspäeviti käin mängimas. Katharinaga koos mängime lauamänge. Vahetevahel käin Kristiinaga koos jalutamas. Vaatame pimedas loodust. Kui kõndisime täna, tegi lumi jala all niisugust häält: khru, khru. Eile, kui oli sula ilm, oli niisugune häält: milts, mälts. Ja kui oli hästi külm ilm, siis see kõlas nii: khui, khui.

Käisin vanaema sünnipäeval. Laua peal oli väga palju toitu. Rääkisin ka naabri tütre Eveliniga. Oli väga tore.

Kaarel

Vastlapäev

Teisipäeval läksime Kohila kooli juurde vastlasõitu tegema. Sõitsime kolme sõiduriistaga: bussiga ja kahe autoga. Esimene autojuht oli Katrin, teine autojuht oli Marko. Bussijuht oli Daan. Kohtusime Katikoduga. Tegime võistlust, kellel oli kõige pikem liug. Meist võitis Urmas esimese koha. Katrin ja Jevgeni said šokolaadi auhinnaks. Siis sõitsime Katikodusse hernesuppi ja vastlakukleid sööma. Oli tore päev. Siis ütles Marko, nüüd on aeg Pahklasse tagasi sõita. Lauda inimesed pidid tööle minema. Ja Katarina andis muusikatunde nendele, kes veel tahtsid.

Kersti K.

Karneval

Meil oli karneval tantsutähtedest. Teised tegid toidud valmis. Kui tulime, olid toidud juba valmis. Daan, Katharina ja Uli tegelesid arvutite ja muusikaga. Katharina ja Ulrike panid paaridele stardinumbreid ja siis hakkasime tantsima. Esimene paar oli Robert ja mina, teine paar Ants ja Ulrike, kolmas paar Inge ja Kersti, Marek ja Robert olid neljas paar, viies paar oli Katarina ja Urmas. Siis oli söögipaus ja söime rosoljet ja pizzard. Leib, koogid ja joogid olid ka. Siis läks tantsimine edasi. 6. paar olid Jevgeni ja Merike, nr 7 oli tiiger Kaarel, nr 8 oli Katrin, Linne ja Liisa, Kristiina ja Andres lõpetasid

paaride rea.

Zürri otsustas, et võitja oli see, kes sai kõige rohkem aplausi: Inge ja Kersti, kes tegid kõhutantsu koos maoga. Siis tantsisime ilusasti edasi. Tantsutähtede õhtu oli ilus.

Teema oli minu idee. Mul oli valge pitskleit seljas ja Robertil oli must ülikond, nii nagu ongi tantsutähtedel. See oli nii, nagu ma nägin seda, kui me käisime Raplas tantsutähtede ballil. Järgmine kord valib keegi teine karnevali teemat.

Malle

Winter's temptation

Here I am –
right there in a tiny, little country up in the north –
walking along a snow-covered country lane.

As tiny as this entity might be,
as small and insignificant as I might be,
the world seems endless
walking along
in this pure, inconsistent
beauty of white eternity.

Beyond my consciousness
impermanence is knocking on heaven's door,
transforming eternity
into the quirling waters of spring,
virginity's dawn ringing the bells of joy and renewal.

Katharina Th.

TJUUGU

Sa elasid meiega koos 14 aastat. Valter tõi sind siia ühel aprillikuu päeval ja Riina võttis sind Comeniuse majja elama. Olid meile väga hea mängukaaslane. Sulle meeldisid eriti paelad, paberipallid ja hiired. Ka kärkseid püüdsid sa, kui olid veel noor. Sa olid väga elav ja kiire. Magasid alati diivani seljatoe peal ja näitasid meile oma valget kõhtu.

Olid laudakasside pealik. Näitasid võõrastele kassidele, kes siin valitseb. Sinuga saime ka juttu rääkida ja

sulle meeldis kellegi sulle hüpata. Mäletan ka pikki jalutuskäik, kui sina meiega kaasa kõndisid, nagu koer. Võttis ka natuke aega, enne kui sa Tamme maja omaks tunnistasid. Ants pidi sind iga päev Comeniuse maja eest süles Tamme majja viima. Ants oli ka see, kes sulle kassitoitu ostis ja sulle süüa andis.

Kes nüüd meie Tamme maja hiired kinni püüab? (02.03.2010)

Jevgeni ja Katarina

MAARJO

Minu nimi on Maarjo. Tulin Viljandist. Elasin Tiigri majas. Olin oma väikesele vennale suur vend, kes käis kogu aeg koos vennaga pidudel ja arsti juures. Nüüd töotan Pahkla Camphilli Külas. Olen Urmase abiline. Aitan tal laudas lehma ja pulle sööta ja käin ka lihtsalt niisama jalutamas. Siit leidsin ka väga palju sõpru, kellega saan vahest ka mürada ja poes käia. Leidsin ka omale nii hea maja (Tobiase maja), kus on nii palju tööd teha. Lähen kudumistöökotta ja toidan ka linde. Mina abistan ka Robertit Männi majas kütmise ja nõude pesemisega.

Maarjo

**KUTSUME KÕIKI
MEIE
KEVADKONTSERDILE
2.MAIL 2010 KELL
12.00 MIIKAELI
SAALI.**

**MEIE AADDRESS: Pahkla Camphilli Küla, Kohila pk.
Rapla maakond
79742, Eesti/Estonia**

**TELEFONID: (372)48 34 430 – Helle maja
48 34 416 – Tobiase maja
48 97 535 – Tamme maja
48 34 419 – Männi maja
48 98 300 – Vikerkaare maja**

FAX: (372) 48 97 231

E-mail: pahklack@hotmail.ee

Koduleht internetis: www.pahklack.ee

ANNETUSED:

- **AS SEB pank konto nr.10802003928005 Pahkla Camphilli Küla SA**
- **Spendenkonto in Deutschland: Katarina Seeherr Stadt+Kreissparkasse Pforzheim;
IBAN DE 13666500850001716379 BIC PZHSDE66**
- **Spendenkonto: Freunde der Erziehungskunst Rudolf Steiners e.V. Spende für
Pahkla Camphilli Küla Projekt: 6570 Postbank Stuttgart BLZ 600 100 70 Konto-
Nr: 39800-704 IBAN: DE91 6001 0070 0039 8007 04 BIC (SWIFT): PBNKDEFF**